

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 49Er/1531/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114222030
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2114222030.5

Uznesenie

Okresný súd Trnava vo veci výkonu exekúcie v prospech oprávnenej: E.. P. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. H. XXX/XX, Q., zast. zákonnou zástupkyňou: O.. S. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. H. XXX/XX, Q., zast. advokátkou: JUDr. Ing. Viera Kolačanská, Nám sv. Anny 7269/20A, Trenčín, proti povinnému: E.. I.. S. G., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. P. XXXX/XX, Q., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Martišík, Exekútorový úrad so sídlom Samoty 1061, Púchov, o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné za mesiac júl a august 2014 v sume 180,- eur a bežné výživné od septembra 2004 v sume 150,- eur mesačne a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e** .

II. Súdnemu exekútorovi sa nároku na náhradu trov exekúcie **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v aktuálnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

2. Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207 165106 zo dňa 03.09.2014 bol súdny exekútor JUDr. Jozef Martišík v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávnenej na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/89/2012-695 zo dňa 26.06.2014.

3. Povinný doručil tunajšiemu súdu dňa 29.10.2014 návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že upovedomenie súdneho exekútora o začatí exekúcie prevzal dňa 06.10.2014, na základe čoho uhradil povinný dňa 14.10.2014, teda pred uplynutím lehoty na podanie námietok proti exekúcii, na účet súdneho exekútora sumu 1.684,78 eur. Táto suma pozostáva z úhrady dlžného výživného za mesiac júl a august 2014 vo výške 180,- eur, dlžného bežného výživného vo výške 150,- eur za mesiac september 2014 a dlžného bežného výživného vo výške 150,- eur za mesiac október 2014, bežného výživného vo výške 150,- eur za mesiac november 2014, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 324,02 eur, poplatku za overenie listín vo výške 14,36 eur a predbežných trov exekúcie vo výške 716,40 eur. Na podporu svojho tvrdenia predložil Potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 14.10.2014 v sume 1.684,78 eur, rovnako aj potvrdenie súdneho exekútora o prijatí platby vo výške 1.684,78 eur dňa 14.10.2014. Povinný má za to, že dňa 14.10.2014 tak splnil svoj celkový dlh voči oprávnenej, ako aj trovy súdneho exekútora a trovy právneho zastúpenia exekučného konania v plnom rozsahu. Nedoplatok na výživnom, z dôvodu ktorého je proti povinnému vedená exekúcia, vznikol nedopatrením, pretože povinný sa nesprávne domnieval, že rozsudok, ktorým mu bola určená výška výživného na maloletú, podaním odvolania nenadobudol nielen právoplatnosť, ale aj vykonateľnosť. Nakoľko súdny exekútor bude z

bankového účtu povinného vykonávať odpisovanie pohľadávky povinného už len na bežné výživné, t.j. v sume 150,- eur mesačne, pričom z konania povinného ako aj z vyššie uvedeného zdôvodnenia vyplýva, že povinný má záujem platiť výživné pre maloletú k rukám matky riadne a včas, je možno predpokladať, že bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Na základe uvedeného žiada zastavenie exekúcie v zmysle § 101 Exekučného poriadku.

4. Dňa 25.02.2015 zákonná zástupkyňa oprávnenej prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doručila súdu vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. So zastavením exekúcie nesúhlasí, nakoľko rozhodnutie o zastavení exekúcie by nebolo v záujme maloletej (oprávnenej) a mohlo by ju dokonca poškodiť. Vyslovila vážne pochybnosti ohľadom tvrdenia povinného, že má záujem platiť výživné pre maloletú k rukám matky riadne a včas, pričom toto tvrdenie má odôvodňovať predpoklad, že povinný bude výživné platiť dobrovoľne. Uviedla, že vymáhanie výživného zo strany povinného bolo vždy problémové. Po narodení maloletej neplatil žiadne výživné, po vyše roku začal dobrovoľne prispievať 26,- eur mesačne a to nepravidelne počas jedného roka. Povinný zaplatil výživné zakaždým až keď bol k tomu nejakým spôsobom donútený. V rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/89/2012-695 zo dňa 26.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/75/2014-737 zo dňa 23.10.2014 bola povinnému uložená okrem povinnosti platiť bežné výživné vo výške 150,- eur, aj 1. povinnosť splatiť dlh na výživnom za obdobie od 01.04.2012 do rozhodnutia súdu z titulu bežného výživného vo výške 2.919,- eur, ktorý súd povolil povinnému splácať v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne k rukám matky spolu s určeným výživným od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu pod následkom straty splátok, 2. povinnosť splatiť dlh na výživnom za obdobie od 01.04.2012 do rozhodnutia súdu z titulu tvorby úspor vo výške 540,- eur, ktorý súd povolil splácať v mesačných splátkach po 10,- eur spolu s určeným výživným od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu pod následkom straty výhody splátok, 3. povinnosť platiť sumu 20,- eur ako súčasť bežného výživného za účelom tvorby úspor, ktorú mal povinný zasielať na osobitný účet maloletej, ktorý matka následne zriadila. Zákonná zástupkyňa oprávnenej uviedla, že povinný si dobrovoľne neplní ani jednu z uvedených povinností a preto bola nútená opätovne podať nový návrh na vykonanie exekúcie aj pre tieto ostatné nároky, ktoré maloletej z rozhodnutia súdu vyplývajú. Tvrdenia povinného, že dlh na výživnom vznikol nedopatrením z dôvodu neznalosti právnych predpisov a neupozornenia zo strany predchádzajúceho právneho zástupcu povinného, sú podľa názoru zákonnej zástupkyne oprávnenej iba účelové. Má za to, že nie je reálny predpoklad, že by si povinný dobrovoľne plnil svoju povinnosť.

5. Tunajší súd uznesením č. k. 49Er/1531/2014-41 zo dňa 08.09.2016 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol s odôvodnením, že zastavenie exekučného konania by nebolo v záujme oprávnenej. V zmysle § 101 Exekučného poriadku si povinný v tomto exekučnom konaní síce splnil svoj dlh voči oprávnenej, avšak súd na základe vyššie uvedených skutočností nedospel k presvedčeniu, že povinný bude výživne plniť ďalej dobrovoľne.

6. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal oprávnený dňa odvolanie, ktorým navrhol, aby Okresný súd Trnava, resp. Krajský súd v Trnave, zmenil napadnuté uznesenie tak, že vyhlási exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastaví, povolí odklad exekúcie až do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie a oprávnenému uloží povinnosť zaplatiť povinnému na účet právneho zástupcu navrhovateľa (zrejme povinného) trovy právneho zastúpenia. Povinný má za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Povinný dňa 14.10.2014 dobrovoľne, ešte pred uplynutím lehoty na podanie námietok proti exekúcii, uhradil na účet súdneho exekútora sumu 1.684,78 eur, čím zaplatil celkový dlh voči oprávnenej, trovy súdneho exekútora aj trovy právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Uviedol, že platí a naďalej bude platiť výživné v súdom určenom rozsahu a nie je dôvod na pokračovanie v exekučnom konaní. Má za to, že tvrdenia zákonnej zástupkyne oprávnenej o tom, že povinný nebude platiť výživné, sú účelové s cieľom poškodiť ho. Záverom uviedol, že súdny exekútor bude z bankového účtu povinného vykonávať odpisovanie pohľadávky povinného už len na bežné výživné, t. j. sumu 150,- eur mesačne, pričom z konania povinného, ako aj z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že povinný má záujem platiť výživné pre oprávnenú riadne a včas a je možné predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne, pričom poukázal na ust. § 101 Exekučného poriadku.

7. Zákonná zástupkyňa oprávnenej doručila vyjadrenie k odvolaniu, v rámci ktorého navrhla napadnuté uznesenie ako vec správne v celom rozsahu potvrdiť. Nesúhlasí s tvrdeniami povinného o tom, že povinný výživné platí a bude naďalej platiť a preto nie je dôvod v exekúcii pokračovať. Povinný si svoje

povinnosti voči oprávnenej neplnil riadne a včas a preto bola zákonná zástupkyňa oprávnenej nútená podať návrh na výkon exekúcie. Má za to, že nie je daný dôvod vyhlásiť exekúciu za neprípustnú, konanie zastaviť alebo povoliť odklad exekúcie. Exekúcia bola podaná dôvodne, len a výlučne z dôvodov na strane povinného, ktorý si svoje povinnosti neplnil a k dnešnému dňu neplní riadne a včas.

8. Súdny exekútor na výzvu súdu dňa 18.05.2022 a opakovane dňa 18.10.2022 súdu oznámil, že trovy exekúcie sú v predmetnom exekučnom konaní uhradené, povinný uhradil celé zameškané výživné, vrátane trov oprávnenej a exekútora. Bežné výživné vo výške 150,- eur mesačne pre oprávnenu poukazuje povinný pravidelne prostredníctvom súdneho exekútora.

9. Dňa 16.11.2023 povinný doručil súdu e-mailovým podaním Zápisnicu o pojednávaní pred Okresným súdom Trenčín zo dňa 14.11.2023, na ktorom bol vyhlásený rozsudok o schválení rodičovskej dohody ohľadom vyživovacej povinnosti na maloletú (oprávnenu) s tým, že povinný na základe tejto rodičovskej dohody, požaduje zrušenie exekúcie.

10. Zákonná zástupkyňa oprávnenej prostredníctvom právnej zástupkyne podaním doručeným krajskému súdu dňa 20.11.2023 oznámila, že na základe rodičovskej dohody, uzavretej medzi zákonnou zástupkyňou oprávnenej a povinným, súhlasí so zastavením exekúcie vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 49Er/1531/2014 a zároveň žiada na trovy exekúcie zaviazat' povinného.

11. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 21CoEk/20/2023-168 zo dňa 28.11.2023, právoplatným dňa 30.01.2024 rozhodol o odvolaní povinného tak, že napadnuté uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou tunajšieho súdu tak v zmysle odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu bolo náležité posúdenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie s prihliadnutím na ostatné vyjadrenie zákonnej zástupkyne oprávnenej, rovnako aj návrh na odklad exekúcie podaný povinným s tým, že svoje skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol, vyjadrí súd preskúmateľným spôsobom a poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

13. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

14. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

15. Podľa § 101 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu v banke, ak sa odpisovanie pohľadávky vykonáva už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

16. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom, teda exekúciou. Pri vymáhaní pohľadávok výživného je oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané, a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné.

17. Dôvody pre zastavenie exekúcie vo všeobecnosti špecifikuje ustanovenie § 57 Exekučného poriadku. Ust. § 101 Exekučného poriadku rozširuje dôvody zastavenia exekúcie, kedy podľa tohto ustanovenia je dôvodom zastavenia exekúcie správanie povinného a predpoklad dobrovoľného plnenia rozhodnutím stanovenej povinnosti. Ide o jediný prípad (spolu s ust. § 80 Exekučného poriadku), v ktorom zákon umožňuje povinnému na jeho návrh dosiahnuť zastavenie výkonu rozhodnutia aj vtedy, keď pohľadávka nie je zaplatená a naďalej existuje zákonný podklad na pokračovanie v exekúcii (nárok na výživné trvá). Predpokladom pre aplikovanie tohto ustanovenia je skutočnosť, že exekúcia je vedená

už len pre bežné výživné a nedoplatky za minulú dobu boli v plnom rozsahu uhradené, tiež je potrebné zohľadniť aj predpoklad jeho dobrovoľného platenia do budúcnosti.

18. Súd opätovne v súlade s pokynom odvolacieho súdu preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.10.2014, vyjadrenie zákonnej zástupkyne oprávnenej k nemu a všetky ostatné vyjadrenia účastníkov konania, doručené súdu k dnešnému dňu. Súd dospel k záveru, že je splnená podmienka zastavenia exekúcie podľa ust. § 101 Exekučného poriadku, nakoľko je možné predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne, čo možno usudzovať aj zo skutočnosti, že povinný ešte dňa 14.10.2014, teda pred uplynutím lehoty na podanie námietok proti exekúcii, uhradil na účet súdneho exekútora sumu 1.684,78 eur, pozostávajúcu z úhrady dlžného výživného za mesiac júl a august 2014 vo výške 180,- eur, dlžného bežného výživného vo výške 150,- eur za mesiac september 2014 a vo výške 150,- eur za mesiac október 2014, bežného výživného vo výške 150,- eur za mesiac november 2014, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 324,02 eur, poplatku za overenie listín vo výške 14,36 eur a predbežných trov exekúcie vo výške 716,40 eur, teda splnil celkový dlh voči oprávnenej, ako aj trovy súdneho exekútora a trovy právneho zastúpenia exekučného konania v plnom rozsahu a exekúcia sa v súčasnosti vedie len za účelom vymoženia bežného výživného. Uvedené skutočnosti potvrdil aj sám súdny exekútor.

19. Za existujúcej situácie, keď povinný dlhodobo dobrovoľne plní povinnosť uloženú mu súdnym rozhodnutím (exekučným titulom), nemožno trvať na tom, aby pre plnenia -pohľadávky oprávneného splatné v budúcnosti - bola naďalej vykonávaná exekúcia. Nie je dôvodné vykonávať nútený výkon prostredníctvom súdneho exekútora na bežné výživné, vzhľadom na postoj povinného k plneniu súdom uloženej povinnosti bežného výživného. Ustanovenia Exekučného poriadku zakotvujú zásadu, že pri vykonávaní exekúcie treba dôsledne dbať v neposlednom rade i o to, aby nevznikli zbytočné trovy exekúcie. S ohľadom na vyššie uvedené má súd za preukázané, že nie je dôvod na ďalšie vedenie exekúcie, keď neexistuje žiadne dlžné výživné. Podľa názoru súdu ďalšie pokračovanie v exekúcii za daného stavu by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a účelnosti vedenia exekučného konania, nakoľko sú splnené podmienky zastavenia exekúcie podľa ust. § 101 Exekučného poriadku.

20. Súd má za preukázané splnenie predpokladu na zastavenie exekúcie aj podľa ust. § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/187/2022-242 zo dňa 14.11.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2023 bola schválená rodičovská dohoda ohľadom vyživovacej povinnosti na maloletú (oprávnenú), čím bol zároveň zmenený rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/89/2012-695 zo dňa 26.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/75/2014-737 zo dňa 23.10.2014. Teda vykonateľné rozhodnutie, na podklade ktorého je vedená predmetná exekúcia, bolo právoplatne zmenené a stalo sa neúčinným. Navyše zákonná zástupkyňa oprávnenej dňa 16.11.2023 vyslovila súhlas so zastavením exekúcie, a to na základe rodičovskej dohody uzavretej na pojednávaní pred Okresným súdom Trenčín dňa 14.11.2023.

21. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, nakoľko exekučný titul sa stal neúčinným a rovnako boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 101 Exekučného poriadku, preto súd predmetnú exekúciu zastavil. Súd nerozhodoval o návrhu povinného o odklade exekúcie zo dňa 30.11.2021, a to z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie, preto má za to, že rozhodnutie o odklade exekúcie by bolo neúčelné.

22. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

23. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhradza povinný.

24. Podľa § 200 ods. 1 prvá a druhá veta Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

25. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

26. V zmysle § 37 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený súdny exekútor.

27. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

28. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O náhrade trov exekúcie rozhodol súd v zmysle cit. ustanovení § 196, § 200 ods. 1 a ods. 5 Exekučného poriadku tak, že súdnemu exekútorovi nepriznal nárok na náhradu trov exekúcie, nakoľko súdny exekútor oznámil, že trovy exekúcie sú v plnej výške uhradené.

30. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.